

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 29 augustus 2017 met nummer RvVb/A/1617/1204
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0724/A/0703

Verzoekende partij	mevrouw Marghareta THOMAS vertegenwoordigd door advocaat Toon DENAYER met woonplaatskeuze op het kantoor te 3040 Neerijse, Langestraat 25
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 3 augustus 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 juni 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van Johan VAN LOOY namens de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn, afdeling Vlaams Brabant tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise van 2 februari 2015 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de regularisatie van instandhoudingswerken aan twee landelijke hoevewoningen na afbraak van de dakuitbouwen op de percelen gelegen te 1860 Meise, Beekstraat 40A en 40B met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummers 274M en 274L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 14 maart 2017.

Advocaat Toon DENAYER voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 18 november 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van instandhoudingswerken aan twee landelijke hoevewoningen na afbraak van de dakuitbouwen op de percelen gelegen te Meise, Beekstraat 40A en 40B.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld met een koninklijk besluit van 7 maart 1977, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 16 december 2014 tot en met 14 januari 2015 gehouden wordt, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 22 december 2014 gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 29 januari 2015 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise verleent op 2 februari 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent Johan Van LOOY namens de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn op 27 februari 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 20 mei 2015 om dit beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 2 juni 2015 beslist de verwerende partij op 4 juni 2015 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert:

“ ...

Vormvereisten

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. De bewijzen van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager zijn bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

In toepassing van artikel 4.7.21. §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt een procesbekwame vereniging, die optreedt namens een groep wiens collectieve belangen door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad ingevolge de bestreden beslissing over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. §2, om beroep in te dienen, voor zover zij beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.

Tot de aanplakking werd overgegaan op 9 februari 2015, conform het attest, afgeleverd door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde. Het beroep is gedateerd 25 februari 2015 en werd op 26 februari 2015 op de post afgegeven. Het beroep werd op 27 februari 2015 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd gerespecteerd.

In het beroepschrift stelt De Lijn dat ze beroep aantekenen tegen de stedenbouwkundige vergunning op basis van de beslissing van de Vlaamse Regering waar zij het voorkeurtacé voor de tramverbinding Brussel-Willebroek heeft vastgelegd ten westen van de A12. Het lijkt

De Lijn vreemd dat er een vergunning wordt afgeleverd voor aanpassingswerken aan een woning die door de komst van de tram bedreigd is. Dit is een hinder of nadeel in hoofde van een procesbekwame vereniging, zoals bedoeld in artikel 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De Lijn beschikt over het rechtens vereiste belang om tegen de voorliggende aanvraag een administratief beroep in te dienen bij de deputatie, gelet op art. 3 van het decreet betreffende het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn.

De Lijn Vlaams-Brabant heeft op 27 februari 2015 een beroepschrift ingediend tegen de stedenbouwkundige vergunning.

Art. 18 van de statuten van De Lijn bepaalt:

“Onverminderd de mogelijkheid tot delegatie inzake overheidsopdrachten voorzien in artikel 15 van deze statuten, vertegenwoordigt de raad van bestuur, als college, de Maatschappij in alle handelingen ten aanzien van derden, in en buiten rechte.

Onverminderd de algemene vertegenwoordigingsmacht van de raad van bestuur als college, wordt de Maatschappij in rechte en ten aanzien van derden, hieronder begrepen een openbaar ambtenaar (ondermeer de hypotheekbewaarder), rechtsgeldig vertegenwoordigd: 1° door de gezamenlijke handtekening van de voorzitter van de raad van bestuur, of in geval van verhindering van deze laatste, door die van de ondervoorzitter van de raad van bestuur, en die van de directeur-generaal, of in geval van verhindering van deze laatste, door die van de adjunct-directeur-generaal;

2° door de handtekening van de directeur-generaal, die daartoe de bevoegdheden kan delegeren die hij nuttig mocht achten overeenkomstig de bepalingen van artikel 19, voor de daden van dagelijks bestuur.

Zij dienen geen bewijs van een voorafgaandelijk besluit van de raad van bestuur voor te leggen.

Bovendien is de Maatschappij op geldige wijze vertegenwoordigd door speciale lasthebbers binnen de grenzen van hun opdracht.”

Het beroepschrift werd getekend door Johan Van Looy, directeur van De Lijn Vlaams-Brabant. De directeur kan, overeenkomstig art. 18 van de statuten, De Lijn niet rechtsgeldig vertegenwoordigen zonder een bewijs van een voorafgaandelijk besluit van de raad van bestuur. Op 28 april 2015 werd de machtiging aan de provincie bezorgd. De machtiging werd echter pas op 22 april 2015 goedgekeurd door de raad van bestuur.

In casu werd het beroepschrift op 27 februari 2015 ingediend, terwijl de raad van bestuur pas op 22 april 2015 de machtiging heeft gegeven aan de directeur om beroep aan te tekenen. Er is dus geen sprake van een voorafgaandelijk besluit van de raad van bestuur, terwijl dit volgens art. 18 van de statuten wel vereist is. De directeur was bijgevolg niet bevoegd op het moment van het instellen van het beroep. Het gebrek aan bevoegdheid tast in principe de ontvankelijkheid aan. Het Hof van Cassatie heeft echter reeds geoordeeld dat de rechtspersoon voor het verstrijken van de vaste termijn of de verjaringstermijn waaraan de vordering is onderworpen, het genomen initiatief kan bekrachtigen. Onder voorbehoud dat geen afbreuk gedaan wordt aan de verworven rechten aan derden, heeft de bekrachtiging terugwerkende kracht op het ogenblik dat de vordering wordt ingesteld, waardoor deze ontvankelijk wordt. (zie arrest C.13.0445.F van 18 september 2014).

Op 14 april 2015 werd de beroepsindiener verzocht de ontbrekende machtiging te bezorgen. Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen moest de machtiging binnen een vervalt termijn van vijftien dagen toekomen bij het provinciebestuur. De machtiging van de raad van bestuur van De Lijn is binnen deze termijn toegekomen op het provinciebestuur. Met deze machtiging bekrachtigt de raad van bestuur het instellen van het beroep. Volgens het hierboven geciteerde arrest van het Hof van Cassatie heeft de bekrachtiging terugwerkende kracht, waardoor het beroep ontvankelijk is.

Het beroepschrift voldoet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

(...)

Beoordeling

a) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

De uitbreiding valt onder de ondergrens van de toepassing van de geldende verordening op het afkoppelen van hemelwater. De aanvraag houdt dus geen wezenlijke vermindering in van de infiltratiecapaciteit van de bodem. Er dienen geen bijzondere maatregelen te worden vooropgesteld. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Artikelen 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. Het verbouwen en uitbreiden van woningen is niet in overeenstemming met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied. De aanvraag voldoet aan de afwijkingsmogelijkheden die betrekking hebben op het verbouwen en uitbreiden van zonevreemde woningen zoals ze beschreven staan in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

c) In navolging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, werd er bij het behandelen van het dossier in eerste aanleg advies gevraagd aan het Agentschap Wegen en Verkeer. De aanvraag is immers gelegen op minder dan 30 meter van het domein van de autosnelweg A12.

Op 22 december 2014 bracht het agentschap volgend gunstig advies uit:

1. De vrije strook langs de autosnelweg beslaat een breedte van dertig meter (loodrecht gemeten op de as van de autosnelweg) vanaf de grens van het domein van de autosnelweg. (KB van 4 juni 1958 betreffende de vrije stroken langs de autosnelweg, eerste artikel);

2. De grens van het domein van de autosnelweg wordt bepaald door buitenkant gracht + 1 meter;
3. Er wordt een afwijking toegestaan door de administrateur-generaal op de vrije 30 meter strook.

d) Het in het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer vermelde KB bepaalt het volgende:

Art. 1.

De vrije stroken beslaan een breedte van dertig meter aan weerszijden van de grens van het domein van de autosnelweg.

Benevens de rijbanen, de stationeerstroken en de als zodanig gerangschikte toegangswegen, omvat het domein van de autosnelweg, gans het Rijksdomein aan weerszijden van de weg, dat met het oog op de behoeften en voor de dienst van de autosnelweg is ingericht.

Art. 2.

Het is verboden in die stroken te bouwen, te herbouwen of bestaande bouwwerken te verbouwen. Dat verbod geldt niet voor instandhoudings- en onderhoudswerken.

Het is verboden in die stroken onwettig opgerichte bouwwerken te handhaven.

Voorbij de tiende meter, gemeten van de grens van het domein van de autosnelweg, kan de wegbeheerder echter afwijkingen van het in het eerste lid gestelde verbod toestaan. Als de wegbeheerder over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsaanvraag een gunstig advies uitbrengt, wordt dat beschouwd als een toegestane afwijking.

Bij de voorliggende aanvraag gebeuren er zowel verbouwings- als uitbreidingswerken aan de woning. Binnen de vrije strook langs de autosnelweg zijn er volgens het KB echter enkel instandhoudings- en onderhoudswerken toegelaten. De wegbeheerder kan hierop in principe enkel een afwijking geven voor de zone tussen 10.00m en 30.00m vanaf het openbaar domein. Bij de voorliggende aanvraag werd er echter toch een afwijking verleend, niettegenstaande de rechterhoek van de woning zich op slechts ± 6m van het openbaar domein bevindt.

e) *Alhoewel het Agentschap Wegen en Verkeer een gunstig advies uitbracht, komt de voorliggende aanvraag niet in aanmerking om vergund te worden omdat De Lijn een tramlijn wenst te realiseren op de betrokken locatie. In het kader van het Brabantnet (3 tramlijnen rond Brussel) werden een aantal voorkeustracés vastgelegd. Voor het tramtracé van de lijn tussen Willebroek en Brussel besliste de Vlaamse Regering op 6 december 2013 om het voorkeustracé vast te leggen aan de westkant van de A12, dus in de vrije strook langs de A12.*

De in het KB vermelde vrije strook stond oorspronkelijk enkel in functie van de inrichting van de autosnelwegen. Vandaag dient dit echter ruimer geïnterpreteerd te worden. Volgens het algemene beleid (cfr. de verschillende structuurplannen) dient infrastructuur zo veel mogelijk gebundeld te worden. Ook de aanleg van tramlijnen behoort tot infrastructuurwerken. Niettegenstaande het Agentschap Wegen en Verkeer met het gunstig advies te kennen geeft dat ze de voorbestemde strook niet nodig heeft voor wegenwerken die het agentschap aanbelangt, wil De Lijn wel infrastructuurwerken realiseren op de plaats in kwestie.

Zoals bepaald in artikel 4.3.1. §2, 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan bij de beoordeling van het aangevraagde, ook rekening houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de

functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4.

*Aangezien De Lijn dus vergevorderde plannen heeft om een tramlijn aan te leggen, is het niet verantwoord om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de regularisatie van de verbouwings- en uitbreidingswerken aan het gebouw waarbij een aanzienlijke meerwaarde werd gecreëerd. Er gebeurt duidelijk meer dan enkel instandhoudingswerken.
...*

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat de tijdigheid van het beroep betreft

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat de draagwijdte van de vordering en de bevoegdheid van de Raad betreft

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De exceptie luidt:

*“ ...
Verzoekende partij beoogt met de opgeworpen middelen immers een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag door de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Verwerende partij beschikt echter over een discretionaire bevoegdheid bij de beoordeling van stedenbouwkundige aanvragen. Op grond van het beginsel van de scheiding der machten mag de Raad voor Vergunningsbetwistingen haar oordeel niet in de plaats stellen van die van verwerende partij. De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan enkel een wettigheidscontrole doen, ze is geenszins bevoegd om de opportuniteit van een administratieve beslissing te beoordelen.*

Zo oordeelde het Grondwettelijk Hof in een recent arrest:

*(...)
(GwH 8 mei 2014, nr. 74/2014)*

De Raad voor Vergunningsbetwistingen mag zijn beoordeling dus niet in de plaats stellen van die van verwerende partij. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend (...).

Uw Raad oordeelde recent dat:

*(...)
(RvVb 13 mei 2014, nr. A/2014/0363)*

Door de opgeworpen middelen van verzoekende partij toch te onderzoeken zou de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de plaats van verwerende partij oordelen of de betrokken stedenbouwkundige vergunning al dan niet kon worden vergund. De Raad voor Vergunningsbetwistingen is hiertoe niet bevoegd.

In een arrest van 25 maart 2014 (nr. A/2014/0224) oordeelde Uw Raad in gelijkaardige zin: (...)

Het door verzoekende partij ingediende verzoekschrift tot vernietiging dient derhalve als onontvankelijk te worden afgewezen.

...

2.

De verzoekende partij antwoordt:

“ ...

Deze stelling van verwerende partij raakt vanzelfsprekend kant noch wal. De opgeworpen formele en inhoudelijke gebreken van het administratief beroepsschrift dat bij verwerende partij werd ingediend (middel 1) hebben vanzelfsprekend niets te maken met een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag. Evenmin heeft middel 2, dat betrekking heeft op de onbevoegdheid van de persoon die zonder mandaat een administratief beroep heeft ingesteld bij verwerende partij, iets te maken met een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag. Ook middelen 3 en 4 hebben hierin de versterking niets mee te maken.

De opmerkingen van verwerende partij zijn niet dienstig.

...”

Beoordeling door de Raad

Zoals blijkt uit de beoordeling ervan, betwist de verzoekende partij in het tweede middel dat het bevoegde orgaan tijdig beslist heeft om namens de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn (vervolgens: De Lijn) administratief beroep tegen de in eerste aanleg genomen vergunningsbeslissing in te stellen. Daarmee formuleert zij kritiek die niet in het minst op een nieuwe opportuniteitsbeoordeling van de aanvraag aanstuurt. De exceptie van de verwerende partij is van iedere ernst ontdaan.

De exceptie wordt verworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Een tweede middel ontleent de verzoekende partij aan machtsoverschrijding, de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Het schrijven van 25 februari 2015 werd ondertekend door de heer Johan Van Looy, regionaal directeur van de VVM De Lijn, afdeling Vlaams-Brabant.

De heer Johan Van Looy is als regionaal directeur van de afdeling Vlaams-Brabant echter niet bevoegd om de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn als dusdanig te vertegenwoordigen, en om derhalve in haar naam een georganiseerd administratief beroep in te stellen bij de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant.

Artikel 18 van de statuten van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, zoals goedgekeurd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2011, bepaalt immers :

(...)

In casu ligt er evenwel geen beslissing van de Raad van Bestuur van VVM De Lijn voor om een administratief beroep in te dienen. Evenmin werd aan het schrijven van 25 februari 2015 een document gehecht waaruit blijkt dat de voorzitter van de raad van bestuur, de ondervoorzitter, de directeur-generaal of diens adjunct heeft besloten om een administratief beroep in te dienen. Evenmin werd aan het schrijven van 25 februari 2015 een document gehecht waaruit zou moeten blijken dat de heer Van Looy door de directeur-generaal speciaal gemachtigd werd om een administratief beroep in te stellen namens de VVM De Lijn.

De heer Johan Van Looy kon dan ook niet op rechtsgeldige wijze administratief beroep instellen. In de mate dat het schrijven van 25 februari 2015 kan worden opgevat als een werkelijk administratief beroep, dient derhalve te worden vastgesteld dat het beroep werd ingesteld door een persoon die hiervoor niet bevoegd was.

Het beroep diende om die reden te worden afgewezen als onontvankelijk. Dit argument werd door verzoekende partij uitvoerig opgeworpen in zowel haar beroepsnota van 08 april 2015 (stuk 3), als in de aanvullende beroepsnota van 01 juni 2015 (...).

In het verslag stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar hieromtrent :

(...)

Terecht concludeert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat een voorafgaandelijke machtiging van de Raad van Bestuur vereist is, en dat de heer Van Looy dus niet op eigen houtje een ontvankelijk administratief beroepsschrift kon indienen bij uw Deputatie.

Ten onrechte stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar vervolgens evenwel dat dit gebrek aan voorafgaandelijke machtiging zou kunnen worden rechtgezet "op grond van Cassatie rechtspraak". (...) Ten onrechte, omdat het Hof van Cassatie immers helemaal niet bevoegd is in het administratief contentieux met betrekking tot de ruimtelijke ordening. In dit contentieux staat integendeel een jurisdictioneel beroep open bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, waarna vervolgens nog een cassatieberoep kan worden ingeleid bij de Raad van State. Het Hof van Cassatie komt in dit verhaal bijgevolg niet aan bod. Gelet op het feit dat niet het Hof van Cassatie bevoegd is, doch wel de Raad voor Vergunningsbetwistingen (en de Raad van State als cassatierechter), kan de rechtspraak van het Hof van Cassatie dan ook niet zonder meer "analoog" worden toegepast.

Integendeel zelfs, want uit vaststaande rechtspraak van zowel de Raad voor Vergunningsbetwistingen als van de Raad van State blijkt het belang dat deze administratieve rechtscolleges hechten aan het naleven van de regels in verband met de

vertegenwoordigingsbevoegdheid van zowel privaatrechtelijke als publiekrechtelijke rechtspersonen.

Immers, wil het beroep rechtsgeldig zijn, dan moeten rechtspersonen op straffe van onontvankelijkheid een voorafgaandelijke beslissing voorleggen aan de Raad, die moet uitgaan van het daartoe bevoegde orgaan. (...) Deze beslissing moet tegelijkertijd met het beroep worden overgemaakt (dus niet nadien), zodat ambtshalve kan worden nagaan of de beslissing tijdig en op regelmatige wijze, door het daartoe bevoegde orgaan werd genomen."
(...)

Het voorgaande vereist dat de beslissing om een beroep in te stellen gelijktijdig met het beroep zelf moet worden overgemaakt, samen met de meest recente statuten evenals met de akte van aanstelling van de organen die beslist hebben om een beroep in te dienen. Dit is in casu niet gebeurd.

Het voorgaande vereist eveneens dat de Raad van Bestuur voorafgaandelijk een beslissing heeft genomen omtrent het indienen van een administratief beroep. In casu ligt er evenwel geen beslissing van de Raad van Bestuur van VVM De Lijn voor.

De algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de Raad van Bestuur kan op grond van artikel 18 van de statuten van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn (zoals goedgekeurd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2011) worden toegewezen aan een speciale lasthebber. De Raad voor Vergunningsbetwistingen aanvaardt de mogelijkheid dat het beroep wordt ingesteld door een speciale lasthebber, op voorwaarde dat de statuten deze bevoegdheid uitdrukkelijk opdragen. In casu ligt er echter geen beslissing voor waaruit blijkt dat de heer Van Looy door de directeur-generaal speciaal gemachtigd werd om een administratief beroep bij uw Deputatie in te stellen namens de VVM De Lijn.

Daarenboven dient een administratief beroep tijdig te worden ingediend. Het schrijven van de heer Van Looy dateert van 25 februari 2015. De termijn om een administratief beroep in te dienen is verlopen op 9 maart 2015. De machtiging van de Raad van Bestuur dateert van 22 april 2015. Dit is buiten de decretale termijn van 30 dagen. Er werd bijgevolg ook geen tijdig administratief beroep ingesteld tegen de stedenbouwkundige vergunning die door de gemeente Meise werd verleend.

Het beroep dient te worden afgewezen wegens onontvankelijkheid, zowel ratione personae als ratione temporis.

Niettegenstaande deze argumentatie maakt verwerende partij zich in de bestreden beslissing de argumentatie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen door verwijzing (...). Door het onontvankelijk administratief beroepsschrift toch ontvankelijk te verklaren, bezondigt verwerende partij zich aan machtsoverschrijding en miskent zij de beginselen van de zorgvuldigheid, formele motivering en van de redelijkheid.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

"...

In toepassing van art. 4.7.21, §3 VCRO beschikt een procesbekwame vereniging, die optreedt namens een groep wiens collectieve belangen door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad ingevolge de bestreden beslissing over een termijn van 30 dagen, ingaand de dag na deze van de aanplakking, vermeld in art. 4.7.19, §2, om beroep in te

dienen, voor zover zij beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.

Overeenkomstig art. 18 van de statuten van de VVM De Lijn, kan de directeur De Lijn niet rechtsgeldig vertegenwoordigen zonder een bewijs van een voorafgaandelijk besluit van de raad van bestuur.

Welnu, een dergelijk mandaat lag bij het indienen van het beroepschrift op 25 februari 2015 niet voor.

Verwerende partij heeft op 14 april 2015 de beroepsindiener, de VVM De Lijn, echter verzocht om de ontbrekende machtiging haar vooralsnog te bezorgen binnen de vijftien dagen na betekening van dit bericht, overeenkomstig art. 1, §2, laatste alinea van het Beroepenbesluit.

De machtiging van de raad van bestuur van De Lijn, waarmee het instellen van het administratief beroep wordt bekrachtigd, is binnen deze termijn toegekomen op het provinciebestuur (toegekomen op 28 april 2015). Onmogelijk kan thans dan ook aangenomen worden dat het administratief beroep laattijdig zou zijn ingediend (...).

Volgens verzoekende partij zou deze machtiging die op 22 april 2014 werd gedateerd, ten onrechte geen voorafgaandelijke machtiging uitmaken, zoals vereist wordt in de statuten, zodat het administratief beroep onontvankelijk had dienen te worden verklaard. Evenwel heeft het Hof van Cassatie reeds geoordeeld dat de rechtspersoon voor het verstrijken van de vaste termijn of de verjaringstermijn waaraan de vordering is onderworpen, het genomen initiatief kan bekrachtigen. Onder voorbehoud dat geen afbreuk wordt gedaan aan de verworven rechten van derden, heeft de bekrachtiging aldus terugwerkende kracht op het ogenblik dat de vordering wordt ingesteld, waardoor deze ontvankelijk wordt (zie arrest Hof van Cassatie, C.13.0445.F, van 18 september 2014).

Verzoekende partij werpt in haar verzoekschrift echter wel nog op dat men in een vergunningsbeslissingsprocedure (zij het nu in een beslissing van het vergunningverlenend orgaan, zij het in de annulatieprocedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen of de cassatieprocedure voor de Raad van State) niet nuttig zou kunnen verwijzen naar rechtspraak van het Hof van Cassatie, vermits het Hof van Cassatie niet aan bod komt in een dergelijke procedure. Volgens verzoekende partij zou men in huidige procedure dan ook enkel nuttig kunnen verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en/of van de Raad van State als cassatierechter.

Deze redenering van verzoekende partij raakt echter kant noch wal.

Het Hof van Cassatie betreft één van de hoogste rechtscolleges van het land dat waakt over de eenheid van de rechtspraak en zorgt voor de juiste toepassing van de wet, zodat verwerende partij in de bestreden beslissing uiteraard wel zonder enig probleem nuttig naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie kon verwijzen. Het Hof van Cassatie heeft als één van de hoogste rechtscolleges immers toch niet alleen een geschillenbeslechtende functie, maar ook een rechtsvormende functie (cfr. de rechtspraak als één van de formele bronnen van het recht). Onafhankelijk van de inhoud van het concrete geschil, kan de rechtspraak van een hoog rechtscollege dan toch ook een grote precedentwaarde hebben in andere procedures, en kan men toch nuttig verwijzen naar de rechtspraak van de hoogste rechtscolleges, zoals het Hof van Cassatie, de Raad van State, het Grondwettelijk Hof, het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, en het Hof van Justitie. Ook deze redenering van verzoekende partij kan dan ook geenszins worden gevolgd.

Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing wel degelijk terecht geoordeeld dat het administratief beroep ontvankelijk is, zowel ratione temporis, als ratione personae (terecht machtiging aanvaard met terugwerkende kracht, vermits er hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan de verworven rechten van derden).

Van enige schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan er in casu dan ook zeker geen sprake zijn. Uit de bestreden beslissing blijkt ontegensprekelijk dat verwerende partij wel degelijk het beroepschrift en de aanvraag afdoende en zorgvuldig heeft onderzocht, op basis van het zorgvuldig samengesteld en volledig administratief dossier een volledig zicht heeft kunnen krijgen op de aanvraag en bijgevolg in redelijkheid een gefundeerde beslissing heeft kunnen nemen.

Daarnaast kan er in casu evenmin sprake zijn van enige schending van de formele en / of materiële motiveringsplicht. De bestreden beslissing werd afdoende, pertinent, behoorlijk, concreet, precies en uitdrukkelijk gemotiveerd, met uitvoerige vermelding van de onderliggende feitelijke en juridische motieven. Tevens is verwerende partij bij haar besluitvorming uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, en heeft zij de determinerende feitelijke en juridische gegevens uit het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar in overweging genomen, correct beoordeeld en afgewogen en is zij op die gronden en in alle redelijkheid tot een besluit gekomen. Van enige schending van het formele en / of materiële motiveringsbeginsel kan in casu dan ook zeker geen sprake zijn.

Verder schendt de bestreden beslissing ook zeker niet het redelijkheidsbeginsel. De bestreden beslissing komt, in het licht van de vermelde motieven, geenszins als onredelijk voor, doch uit de bestreden beslissing blijkt daarentegen op ontegensprekelijke wijze dat verwerende partij in alle redelijkheid tot de genomen beslissing is gekomen.

Tenslotte houdt de bestreden beslissing evenmin machtsoverschrijding in: verwerende partij is haar bevoegdheid door het nemen van de bestreden beslissing niet te buiten gegaan, en heeft hierbij evenmin enige rechtsregel geschonden. Ook het feit dat zij zich de argumentatie van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar heeft eigen gemaakt, kan geen machts-overschrijding uitmaken.

...

3.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoord niets wezenlijks meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen als gevolg van de in eerste administratieve aanleg afgegeven vergunning kan ondervinden, administratief beroep bij de deputatie kan instellen. In overeenstemming met artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO beschikken derden- belanghebbenden daartoe over een termijn van dertig dagen. Die beroepstermijn gaat in de dag na de startdatum van de aanplakking.

2.

Uit het administratief dossier blijkt dat een mededeling van afgifte van de stedenbouwkundige vergunning van 2 februari 2015 op 9 februari 2015 door de verzoekende partij aangeplakt werd, zodat de beroepstermijn een aanvang nam op 10 februari 2015 om te verstrijken op 11 maart 2015.

Voorts blijkt uit de niet betwiste gegevens van de zaak dat Johan Van LOOY op 26 februari 2015 namens De Lijn administratief beroep bij de verwerende partij ingesteld heeft.

De beslissing om namens De Lijn, een publiekrechtelijke rechtspersoon, een georganiseerd administratief beroep bij de verwerende partij in te stellen, moet door het daartoe bevoegde orgaan worden genomen (zie RvS 12 mei 2003, nr. 119.224). Die beslissing moet binnen de wettelijk bepaalde beroepstermijn worden genomen. In administratief beroep heeft de verzoekende partij in een nota van 10 april 2015 en, na ontvangst van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, in een nota van 1 juni 2015 uitdrukkelijk betwist dat Johan VAN LOOY in zijn hoedanigheid van directeur bevoegd is om namens De Lijn beroep in te stellen. In die omstandigheden moet de verwerende partij onderzoeken of de beslissing uitgaat van het bevoegde orgaan.

3.

Artikel 18 van de statuten van De Lijn bepaalt:

“ ...

Onverminderd de mogelijkheid tot delegatie inzake overheidsopdrachten voorzien in artikel 15 van deze statuten, vertegenwoordigt de raad van bestuur, als college, de Maatschappij in alle handelingen ten aanzien van derden, in en buiten rechte.

Onverminderd de algemene vertegenwoordigingsmacht van de raad van bestuur als college, wordt de Maatschappij in rechte en ten aanzien van derden, hieronder begrepen een openbaar ambtenaar (ondermeer de hypotheekbewaarder), rechtsgeldig vertegenwoordigd:

1° door de gezamenlijke handtekening van de voorzitter van de raad van bestuur, of in geval van verhindering van deze laatste, door die van de ondervoorzitter van de raad van bestuur, en die van de directeur-generaal, of in geval van verhindering van deze laatste, door die van de adjunct-directeur-generaal;

2° door de handtekening van de directeur-generaal, die daartoe de bevoegdheden kan delegeren die hij nuttig mocht achten overeenkomstig de bepalingen van artikel 19, voor de daden van dagelijks bestuur.

Zij dienen geen bewijs van een voorafgaandelijk besluit van de raad van bestuur voor te leggen.

Bovendien is de Maatschappij op geldige wijze vertegenwoordigd door speciale lasthebbers binnen de grenzen van hun opdracht.

...”

Uit het dossier blijkt niet dat de raad van bestuur of enig ander statutair bevoegd orgaan tijdig beslist heeft om namens De Lijn administratief beroep bij de verwerende partij in te stellen. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij zelf met zoveel woorden vast dat Johan VAN LOOY in zijn hoedanigheid van directeur zonder voorafgaand besluit van de raad van bestuur niet bevoegd was om namens De Lijn administratief beroep in te stellen. De beslissing van de raad van bestuur van De Lijn waarbij Johan VAN LOOY gemachtigd wordt om administratief beroep in te stellen, dateert van 22 april 2015 en is dus, zoals de verwerende partij zelf vaststelt, na het verstrijken van de in artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO decretaal bepaalde beroepstermijn genomen.

Na te hebben gesteld dat de onbevoegdheid van het orgaan in principe tot de niet-ontvankelijkheid leidt, beslist de verwerende partij niettemin tot de ontvankelijkheid van het administratief beroepsschrift op grond van de volgende motivering:

“ ...

Het Hof van Cassatie heeft echter reeds geoordeeld dat de rechtspersoon voor het verstrijken van de vaste termijn of de verjaringstermijn waaraan de vordering is onderworpen, het genomen initiatief kan bekrachtigen. Onder voorbehoud dat geen afbreuk gedaan wordt aan de verworven rechten aan derden, heeft de bekrachtiging terugwerkende kracht op het ogenblik dat de vordering wordt ingesteld, waardoor deze ontvankelijk wordt. (zie arrest C.13.0445.F van 18 september 2014).

Op 14 april 2015 werd de beroepsindiener verzocht de ontbrekende machtiging te bezorgen. Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen moest de machtiging binnen een vervaltermijn van vijftien dagen toekomen bij het provinciebestuur. De machtiging van de raad van bestuur van De Lijn is binnen deze termijn toegekomen op het provinciebestuur. Met deze machtiging bekrachtigt de raad van bestuur het instellen van het beroep. Volgens het hierboven geciteerde arrest van het Hof van Cassatie heeft de bekrachtiging terugwerkende kracht, waardoor het beroep ontvankelijk is.

...”

Het geciteerde cassatiearrest van 18 september 2014 waaruit de verwerende partij meent te mogen afleiden dat de bekrachtiging door de raad van bestuur van De Lijn van 22 april 2015 “terugwerkende kracht” heeft, steunt in essentie op artikel 1998, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek, en artikel 703 en 848, eerste en derde lid van het Gerechtelijk Wetboek. Uit die bepalingen vloeit volgens het Hof van Cassatie voort dat de rechtspersoon vóór het verstrijken van de vastgelegde termijn of van de verjaringstermijn die van toepassing is op de door een onbevoegd orgaan ingeleide rechtsvordering, het initiatief van zijn onbevoegd orgaan kan bekrachtigen, en dat die bekrachtiging terugwerkende kracht heeft voor zover de rechten van derden niet benadeeld worden. Geen van die wettelijke bepalingen is van toepassing op en heeft enige relevantie voor de in de VCRO georganiseerde administratieve beroepsprocedure.

De motivering dat de bekrachtiging door de raad van bestuur van De Lijn van 22 april 2015 “terugwerkende kracht” heeft omdat ze binnen de “vervaltermijn van vijftien dagen”, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, genomen is, faalt in rechte.

4.

Het middel is gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet besproken omdat ze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 4 juni 2015, waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd wordt voor de regularisatie van instandhoudingswerken aan twee landelijke hoevewoningen na afbraak van de dakuitbouwen op de percelen gelegen te 1860 Meise, Beekstraat 40A en 40B met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummers 274M en 274L.
2. De Raad beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van Johan VAN LOOY, directeur van de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn, binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 29 augustus 2017 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF